

Úrutódok álma

A kávéfőző halk csipogással jelezte Jánosnak, hogy kedvenc, barna színű, „Diákok könnyei” feliratos bögréjében elkészült a kávéja. Mielőtt azonban a férfi felhajthatta volna a barna nedűt, melyben (a kávé gép programozásának hála) mindig a számára ideális mennyiségű cukor és tej volt, valaki kopogott lakásának ajtaján.

Látogatója pedig nem volt más, mint szeretett unokahúga, Kriszta. Ez két okból volt jelentőségteljes: a lány nem volt hajnali pacsirta-típus, másrészt Kriszta jól tudta, hogy nagybátyja a Farkas Bertalan Gimnázium tanulóinak tart reggel 8 órától fizika órát, ezért ritkán ér rá hajnalban csevegni. Ettől függetlenül a férfi beinvitálta Krisztát, és főzött neki egy bögre feketekávét „Diákok könnyei” bögregyűjteményének kék darabjában.

- Bácsikám, neked tulajdonképp mennyi „Diákok könnyei” bögréd van?
- Maximum tíz. – mondta rövid gondolkodás után János – de ha nem felel meg, tudok adni Farkas Bertalan Gimi- logókat is. - ajánlotta fel a férfi. – Pedagógusnapra kapom őket, és szerintem tök vicces. – látva unokahúga kifejezéstelen arcát, János inkább elhallgatott
- Nem vagy te egy kicsit...- Kriszta körülnézett az előszobában, amelynek falát magyar úrhajósok (Farkas, Kapu, Cserényi stb.) életnagyságú plakátjai díszítettek –... túl lelkes?
- De – felelte János – ezt már többen is mondták. Az igazság viszont az, hogy csak szeretem a munkámat. Apropos munka, Kriszta, akármennyire szeretlek, rövidre kell fognunk, mert elkések az első órámról.
- Ha ennyire szereted az úrkutatást meg a fizikás dolgokat, miért nem mész ki még egyszer az ISS_002-re? - tért rá látogatásának tárgyára Kriszta.

János keserűen felnevetett.

- El sem hinnéd, ha elmondanám, hányan kérdezték már ezt meg tőlem...
- Szerinted miért? Mindenki szerint ez lenne a helyes döntés. Mivel már kétszer felbocsátottak, a NASA pár hónapos intenzív felkészítés után felbocsáthatna, ezzel időt és pénzt spórolnának. Emellett az országot is újra képviselhetnéd.
- Ez egy nagyon jó érvelés volt, de nekem is vannak céljaim, amelyekért már évek óta foglalkoztatnak, és amelyek miatt a Földön kell maradnom.
- Milyen célok, Bácsikám? - csattant fel Kriszta – Beszerezni egy újabb bögrét? Mi lehet annál fontosabb feladat, hogy a hivatásodnak eleget téve visszatérj Houstonba, ahonnan felküldenek egy újabb űrmisszióra? Nem csak tanár vagy, hanem képzett úrhajós is!

- Kriszta, szívem szerint akár tízszer is kimennék az ISS_002-re, - mondta törhetetlen nyugalommal János. - de nem vagyok már a régi. Az, hogy engem felkészítsenek, pár hónapnál sokkal több időt venne igénybe...

- Kérlek ne nézz ostobának! - vágott a szavába Kriszta. - tudom, hogy két héttel ezelőtt huszoneves egyetemistákat győztél le az állóképességeddel...

- Ez nem változtat azon, hogy nem tudok kimenni az ISS_002-re. Biztosan találnak majd egy fiatal űrkutatót, aki kiutazik helyettem.

- A NASA-nak a tapasztalataidra és a képzettségedre van szükség, hát nem érted?

- Nem csak a NASA-nak, hanem a fiataloknak is.

- Ezt hogy érted? A gimnázium találna a helyedre valakit, és a diákjaid is büszkék lennének rád. Képzeld el, ha a te fizika tanárod menne űrmisszióra!

- Én nem a gimnazistákra gondoltam, hanem az egyetemistákra.

- Vissza szeretnél menni az egyetemre tanítani? Eddig azt mondtad, hogy a gimisek tanításában jobban megtaláltad önmagadat.

- Nem szeretnék visszamenni szeretnék, hanem egy új főiskolát alapítani. Egy egyetemet, űrkutatóknak. Az Egyesült Államokban és Oroszországban már van erre szakosodott intézmény, és szerintem Magyarországon is lehetséges létrehozni egyet.

Krisztának leesett az álla.

- Egy magyar űrhajóképző egyetem? - kérdezte döbbenet.

- Én a Magyar Űrkutatási Egyetemet preferálnám, de ez sem rossz névötlet.

- Úgy értem... Hogy képzelted ezt el? - mondta a lány hitetlenkedve. - Az USA és Oroszország nagy űrhajósnemzetek, az űrkutatóképzőikbe is rengeteg tehetséges fiatal jelentkezik. Magyarország hány űrhajóst küldött ki eddig?

- Először Farkas Bertalant – itt a férfi elvigorodott. - szeretett munkahelyem névadóját. Száz évvel ezelőtt Kapu Tibort, nem sokkal később Cserényi Gyulát, ötven évvel ezelőtt a BME volt Dékánasszonyát, később a tartalékosát, és persze 2100-ban engem. Ez hat űrhajóst jelent, ha nem számoljuk Charles Simonyit és az én második utazásomat.

- Hat magyar űrhajós, és több, mint ezer amerikai járt már a világűrben.

- Ezzel mire akarsz célozni? - kérdezte ingerülten János.

- Csak arra, hogy van oka annak, hogy nem Magyarországon nyitottak űrhajós sulit.

- Az egyetem megalapítása nem csak a magyar űrhajósnövendékek érdeke, hanem egyéb, kis országok fiataljainak is, akik egyébként nem jutnának be a kis létszám miatt az orosz és amerikai intézményekbe.

- Ezt megértem - mondta határozottan Kriszta. - azt viszont nem, hogy ezt miért neked kellene megtenned. Bácsikám, te egy tanár vagy és úrhajós, nem dékán.

- Még nem vagyok dékán. Amikor megkaptam a lehetőséget, hogy jelentkezsek a programra, amelynek segítségével kijutottam az ISS_002-re, én is azt hittem, hogy nincs esélyem. A leadási határidő előtti napon a húgom, aki a te édesanyád, eljött ide, és megkérdezte tőlem, hogy ugyan, ki jelentkezne az úrhajósképzésre, ha én nem. Még azt is felajánlotta, hogy jelentkezik a nevemben.

- Igen, Anyu egy kicsit...erőteljes személyiség - mondta a kihűlt kávéjába nézve Kriszta

- De nem ez a lényeg. - hanem hogy azóta a délután óta bármilyen vakmerő dolgot szeretnék csinálni, megkérdezem magamtól, hogy ki tenné meg, ha én nem... és akkor megteszem. Így kerültem másodjára is az ISS_002-re, és ezért dolgozok évek óta egy úrhajósképző főiskola megalapításán.

- Erről a tervedről eddig miért nem beszéltél nekem? Ha ezt előbb elmondod, tudtam volna segíteni. - mondta halkán Kriszta.

- Mert bolondnak néztél volna. - válaszolt őszintén nagybátyja.

- Mert az vagy – Kriszta felé fordította a bögre feliratát. - de szerintem az olyan bolondok, mint te viszik tovább Kapu Tibor meg a többiek örökségét a vakmerő ötleteikkel.

- És a magadfajta nem bolondok mit csinálnak?

- Megpróbálnak segíteni a magadfajtáknak a vakmerő ötleteikben.

Ezután pár percig mindketten hallgatásba burkolódtak, és megitták a kihűlt kávé.

- Ha megnyitjuk az egyetemet – kezdte sanda mosollyal János. - megkötöd a nyakkendőmet?

- Még mindig nem tanultál meg nyakkendőt kötni? - kérdezte hitetlenkedve Kriszta.

- Meg tudtam volna tanulni – mondta nagybátyja. - de akkor nem lenne indokom megkérni téged rá.

Erre persze Kriszta nem tudott nemet mondani.

...

Egy év múlva János és unokahúga a Magyar Űrkutatási Egyetem dékáni irodájában álltak. Kriszta megtartotta ígéretét, és ő kötötte meg nagybátyja nyakkendőjét a tanévnyitó ünnepség előtt. A férfi megjegyezte, hogy ha unokahúga nem segítene, nyakkendő nélkül nem tudná megtartani az ünnepi beszédét. Erre Kriszta megkérdezte tőle:

- Bácsikám, ki nyitná meg az első szemesztert a Magyar Űrkutatási Egyetemen, ha te nem?

Szerző: Iványi Adrienn Emese 10 B osztályos tanuló